

B. Hargitai Margaréta: Négy lépcsőfok

(A vers a Gödöllői Irodalmi Díj 2024 pályázaton 2. helyezést ért el.)

1.: mikor mi ketten nyáron

hideg tenger partján ülünk a türkizzöld káosz ellenérvei
zúgnak locsognak a hullám jelenti a külvilágot
nézed csak nézed csak nézed csak
mindjárt elővillan a szörnyeteg bajsza
a mélységben formálódnak a szavak
érelklődéssel bontja ki az emlékezetem
sodródok a semmibe vagy
a katonónia köldökéhez tapadok
csalhatatlan érzéssel adom át magam neki
nézem csak nézem csak nézem csak
a felhők sötét foltja a hegyoldalon csúszkál
lépdelsz bazári kendődben belecsomózod
ami belőlünk maradt

2.: kannibalizmus

hámló bőrömet élvezettel húzod
le hátamról, minél nagyobb darab jön le egyben
annál jobban örülsz
észrevettem hogy néha bekapsz egyet
különös módon teszel magadévá
búvárkodás közben két hal
kicsinyített tükrünk
belemerevedik a sós tengeri pillanatba
néznek minket mi meg őket
a tenger sótartalma 3,5 százalék
szeretlek formálódik szavakká a gondolat
mint egy óriás gyöngyszem
de nem tud kibuggyanni a számból
bezzeg évekkkel később a tej önkéntelenül
fakad mellemből mikor felsír gyermekünk
testem ösztönösebb mint az egóm
este az étteremben halat rendelünk
mi van ha épp azt a kettőt faljuk és emésztjük
amit délután láttunk
éjjel a leanderbokor alatt
a kabócák fehérzajában
végül csak kigurul a
mágikus szó is belőlem
de egyenletes szuszogásodból tudom

hogy már csak a tudatalattid kopoltyújával
szívod be s alakítod éltető oxigénné

3.: öngyógyítás

az utolsó telefonhívás után megalvadt mosolyod
kezelőorvosod azonosította paranoiád
minek szólok bele
jegyzetfüzetében összeborzolódtak a szavak
feltartózhatalanná vált a cipősdoboz skatulya
amibe belepakol halálra válsz a stigmától
lepereg életed eddigi és ezutáni része
kutatod a lehetőségeket
meghallgatásért könyörögsz az ajtaja előtt
a padlódeszkák alá rejtett naplódát
leturmixoltad és megittad
biztos ez ártott meg
nincs neked semmi bajod
amin egy kis sör vagy pár szál cigi ne segíthetne
ágyán fekve belenyúlsz agyad és lelked legmélyére
lelkes riporterként beszámolnál neki mindenről amit ott találsz
de nem férsz hozzá a szükséges szavakhoz elváltak tőlük
fejfájásoddal együtt lüktetnek gondolataid kívül az elméden
ez már az apokalipszis előszobája
az utolsó órában érkeztedél

4.: hallucináció

valahol egy fal mögött
elérhetetlen
csillagokat hazudok
sokan
morzsolgatjuk álmainkat
néhányan
pengékkal marcangolják
másokét
sűrű vattába csomagolva
láthatatlan üvegfal mögött motoszkál
az igazság
próbálom kitapogatni
az is
elérhetetlen